

Carin Jämtin: Installationstal vid valet till partisekreterare

Talare

Carin Jämtin
Partisekreterare

Datum

27 mars 2011

Plats

Stockholm Waterfront Congress
Centre, Stockholm

Herr kongressordförande,

Tack partivänner, tack.

Först av allt vill jag tacka för det förtroende som ni gett Håkan och mig.

Ni ska veta att jag känner ett stort ansvar. Mot er och mot alla våra partivänner runt om i Sverige. Och ett lika stort ansvar mot medelombudet Sven-Erik Lindestam, Gävleborg, som mot Linnea Wickman från Gävleborgs partidistrikt, 18 år och kongressens yngsta ombud.

Jag känner också ett ansvar gentemot alla de som inte är medlemmar i vår rörelse men som med nyfikenhet – eller med misstro – riktar sina blickar mot oss den här helgen. Som hoppas på oss. Eller undrar vart Socialdemokratin är på väg. Vi har ett gediget beting framför oss.

Vi kommer både göra framsteg och gå på ett eller annat bakslag.

Det kommer bli tufft. Men jag lovar er en sak här idag;

Jag kommer att göra mitt allra bästa för att tillsammans med er se till att vårt parti återigen blir den självklara rörelsen för alla som vill se ett bättre, friare och mer rättvist Sverige.

Och jag kommer göra mitt absolut yttersta för att Sveriges statsminister efter valet 2014 ska heta Håkan Juholt!

Partivänner,

Jag vill prata en stund med er om vad jag vill med vårt parti.

Vårt lite trötta, slitna och väderbitna – älskade parti. Vi var nere för räkning efter knocken vi gick på i valet i höstas. Inget snack om saken. Men efter de här två fantastiska dagarna känner jag att vi är på väg att resa oss.

Och på väg upp vill jag skicka med er tre saker som jag tror kommer bli avgörande om vi ska vinna nästa fight. Jag vill tala med er om:

Omtanke – som i omtanke om varandra i partiet.

Engagemang- som i insikt om att det nu är dags för handling.

Och självförtroende – som i en orubblig tro på att vi Socialdemokrater har ”underbara dagar framför oss”, för att citera titeln på en aktuell bok om Olof Palme.

Jag vill starta i omtanken.

Tänk vilket vackert litet ord. Om Tanke. Att tänka på sin nästa med genuin värme. Jag tillhör dem som inte i första hand ser socialdemokratin som en specifik ekonomisk modell.

Eller som främst ser vårt parti som ett knippe stadgar som håller ihop en grupp människor som samlas till kongress, så som vi gör idag.

För mig är socialdemokrati en moralisk kompass, eller om man så vill en uppsättning värderingar. En tro på samhället, en tro på samarbete – på att vi tillsammans kan uppnå mer än vad vi kan var och en för sig.

Det är grundläggande, tidlösa, värderingar om alla människors lika värde, rättigheter och ansvar.

Om respekt gentemot sin nästa.

Om solidaritet med varandra.

Och om man ser socialdemokratin på det sättet, som en anda som omsätts både

i politiska ambitioner om hur vi vill organisera samhället och i att visa omtanke gentemot sina medmänniskor – då måste det rimligtvis också gälla vårt eget parti.

Jag är övertygad om att vi, som så ofta förr, kommer gå stärkta ur mörka stunder och djupa dalar.

Men det förutsätter att vi agerar mot varandra så som vi själva vill bli bemötta.

Att vi låter våra värderingar genomsyra vårt sätt att möta varandra i partiet.

Med respekt och med omtanke

Med tydlighet och värme

Och kamrater framförallt;

Att vi pratar med varandra i stället för om varandra.

Och en sak ska vi ha klart för oss.

Vi vinner tillsammans och vi förlorar tillsammans

Jag kommer själv från Stockholm. Där har vi socialdemokrater inte bara i det senaste valet utan under en längre tid misslyckats med att vinna människors förtroende. Och jag har min del i ansvaret för det misslyckandet. Den som tror att han eller hon kan svära sig fri från ansvar och peka på partivännen i raden bredvid och säga att det är ditt fel att det gick som det gick, den missar inte bara budskapet som väljarna gav oss. Den går också gruvligen miste om möjligheten att ärligt se vad som gick snett, lära sig av begångna misstag och pröva igen. Tro mig – det finns många som inte skulle vilja något hellre än att vi ska stanna upp. Att vi ska ägna oss åt annat än att hitta lösningar på de utmaningar som Sverige står inför.

Som hellre ser en socialdemokrati som vänder sig inåt än utåt.

Låt oss inte unna dem det nöjet.

Låt oss istället tillsammans ge dem en rejäl match.

Vi ska reflektera – ja.

Vi ska dra lärdomar – absolut.

Vi ska hämta styrka ur våra grundläggande värderingar och vår historia – självklart.

Men alltid, alltid i syfte att föra oss framåt.

Partivänner,

Vi socialdemokrater är i grunden del i en utvecklingsoptimistisk rörelse som strävar efter att göra saker bättre. Samhället starkare. Individen friare. Och partiet öppnare, kompetentare och modernare.

Vi tror inte likt våra politiska motståndare till höger och till vänster att det bara finns en ödesbestämd väg att vandra. Strävan efter förändring, förbättring och framsteg är en lika naturlig del av vår politiska idé och vårt arv som högtidsorden om solidaritet, jämliket och rättvisa.

Nu beror det på oss och hur vi agerar om vårt parti kommer att uppfattas vara en trovärdig kraft för att utveckla Sverige. Vi ska göra vårt parti till den starkaste förändrande kraften i Sverige!

Det här leder in på det andra jag vill tala med er om. Engagemang. Om att det är dags för handling.

Vänner,

Det har sagts många gånger den här helgen från den här talarstolen. Höstens val var en katastrof. Och låt oss vara ärliga med varandra. Många tänkte nog 2006; att en gång är ingen gång och 2010 blir allt som vanligt igen. Många av er härinne har vunnit val både 2006 och 2010. Många av er sitter i ledningen för kommunen, regionen eller landstinget. Inte minst i Jämtland där socialdemokraterna vann i alla val. Vi måste hjälpas åt att lära av varandras erfarenheter för att också kunna vinna på nationell nivå. För i det gemensamma

åtagandet att vinna i riksdagsvalet har vi misslyckats.

Men två gånger är en vana. Vi har inte råd att misslyckas igen. Det är allvar nu, partivänner.

Vi måste öppna upp våra ögon och öron inför omvärlden och helt enkelt uppdatera oss. Sverige ser inte längre ut som för bara ett decennium sedan. Vi möter idag medborgare som är bättre utbildade, mer självständiga och vana att ifrågasätta och fatta egna beslut än någon tidigare generation. Det är i grunden en fantastisk framgång för socialdemokratin. De materiella framstegen parat med välfärdssamhällets framväxt har frigjort individen och uppmuntrat människor att sträcka sig lite längre. Så om vi ska vinna förtroendet åter kräver det att vi inser att omvärlden har förändrats. Och det förutsätter att vi utvecklas tillsammans med den. I tanke och i handling. 'Mot nya djärva mål' – så löd det sena 1960-talets socialdemokratiska paroll. Den satte fingret på en obändig lust till framsteg. Den lusten är minst lika viktig idag. Ett parti med berättigande måste stå i förbund med framtiden. Ska vårt parti bli den breda kyrka som Göran Persson så varmt brukar prata om – då måste vi tala till och lyssna på alla de människor som tror att Sverige blir starkare och individen friare om vi hjälps åt att lösa gemensamma utmaningar tillsammans.

Och jag är övertygad om att de som vill och kan hjälpa till, är många fler än de som la sin röst på oss i fjol eller som är medlemmar idag. För ingen annan politisk kraft förmår kombinera utveckling med jämlikhet, tillväxt med rättvisa. Våra värderingar kommer leva så länge det finns en mänsklighet. Men lika trogna som vi är dessa mål, lika otrogna ska vi vara mot medlen för att nå dit. Socialdemokratins historiska styrka är att formulera pragmatiska lösningar för sin samtid som talar till och med en majoritet av befolkningen.

Vi ska bättre ta tillvara all kraft som finns inom vårt parti, hos medlemmar och sympatisörer. Och vi ska lyssna på alla de som var socialdemokrater fram till i september i fjol, men då valde att ge sitt förtroende till ett annat parti för att de inte tyckte att vi såg deras verklighet. Vi ska göra det – inte på grund av kortsiktigt taktiserande – utan för att vi är genuint intresserade av att vinna deras förtroende åter. Vi ska lära av varandra. Som exempelvis av vännerna i Sigtuna där partiet mot alla odds och förutfattade meningar växer och samlar fler medlemmar och väljare.

Jag vill att vi ska inspireras av de som förnyat medlemskapets värde.

Som exempelvis av fackförbundet Unionen som förnyat formerna för fackligt engagemang och idag är det snabbast växande TCO-förbundet. Eller av nykterhetsrörelsen som ökat i medlemsantal. Därutöver ska vi blicka vidare ut i världen. Vi ska söka inspiration av syskonpartier som lyckats. Jag tänker på Demokraterna i USA och på Labour i Storbritannien som snabbt funnit en konstruktiv oppositionsroll och som gått från 29 procent i valet förra året till 43 procent i de senaste opinionsmätningarna. Och förstås tänker jag på vännerna i det norska Arbeiderpartiet som är med oss här idag. Och som gammal basketspelare vet jag hur mycket vi har att lära av det ideella engagemanget inom idrottsrörelsen. Och jag vet betydelsen av att göra poäng! Just nu ligger vi under, men det är fortfarande bara första perioden. Det är fjärde perioden som räknas. Så in på plan allihop. Tillsammans spelar vi för seger 2014!

Kongressombud,

Vi har goda förutsättningar att lyckas. I valrörelsens samtalskampanj genomförde vi 1,3 miljoner samtal runt om i Sverige Vår webbplats har utsetts till bästa partisajt två år i rad. Bloggnätverket Netroots växer som progressiv röst på nätet. Våra värderingar och vår samhällsmodell, som Håkan talade så tydligt och klart om igår, är tidlös. När vi får gammalt och nytt folkrörelsearbete att lira ihop blir vi oslagbara. Men det kommer kräva hårt arbete. Vi har mycket att ta tag i;

I vårt kongressmaterial ”Ett Sverige för morgondagen” slår vi fast att vårt parti ska vara Sveriges mest ödmjuka, nyfikna och öppna parti. Det är ett förhållningssätt som förpliktigar. Och vi kommer bli bedömda av våra partivänner hemmavid inte utifrån vad vi säger från den här talarstolen utan utifrån vad vi kommer göra.

Partivänner,

Vi är många som känt att vår process för att hantera personfrågor har visat på stora brister. Ingen skugga ska falla på de som den här gången fått axla det tunga ansvaret som valberedningsarbete oundvikligen medför. Vi har våra stadgar och de gäller tills något annat beslutas. Men jag känner starkt att vi måste utveckla metoderna vi använder för att välja partivänner till ledande befattningar. Exakt

hur det ska ske är för tidigt att säga. Det handlar ofta om svåra avvägningar och det enkla är inte alltid det rätta. Men att vi behöver en förändring är uppenbart. Vi måste förnya våra arbetsformer och se över hur vår interndemokrati fungerar så att öppenhet och inflytande, tydlighet och respekt för partivänner samspelar. Jag vill därför här och nu ge beskedet till kongressen att en av organisationsutredningens viktigaste uppgifter är följande; se över vårt nuvarande system för personval och återkom till partistyrelsen med ett förslag som för oss närmare målsättningen att vara Sveriges mest ödmjuka, nyfikna och öppna parti. Och inte bara valprocesserna behöver moderniseras.

Också formerna för partistyrelsens arbete och kongressarbetet bör ses över och utvecklas. Kriskommissionen har presenterat en rad intressanta idéer för detta som organisationsutredningen kan ta vidare.

Samarbetet med progressiva krafter utanför vårt parti måste också utvecklas. Vi måste bryta åsikter med forskare, företagare, tankesmedjor i Sverige och internationellt, författare och konstnärer, fria debattörer, ekonomer inom fackföreningsrörelsen, idrotts- och nykterhetsrörelsen och många fler.

Det pågår massa spännande samtal där ute – och vi vill vara med!

Vi behöver inte alltid hålla med men vi ska vara med.

Och vi ska öppna upp vårt parti, göra det lättare att engagera sig eller bara få information om vad vi tycker i olika politiska frågor.

Vi får inte fastna i frågan om hur vi organiserar oss utan måste fokusera på hur vi kanaliserar engagemang. Vill en grupp föräldralediga mammor och pappor träffas en söndag i månaden för att få barnpassning en timme eller två och under tiden snacka politik – då ska de lätt kunna göra det genom att bilda en S-förening. Det ska vara låga trösklar och enkelt att gå med.

Vi ska uppmuntra och underlätta formandet av nationella och regionala nätverk för olika politikområden och sakfrågor och stödja dessa nätverk ekonomiskt.

Vi ska modernisera och utveckla vårt folkrörelsearbete.

Samtalskampanjen i valrörelsen var en bra start. Den ska utvecklas och bli en

naturlig del av partiarbetet också mellan valen. Kriskommissionens förslag om ett nationellt call- center för medlemsvärkning är intressant och bör prövas.

Vi ska tillsammans se till att växa. Vi ska vara öppna och inbjudande mot människor runt omkring oss. Vi ska tillsammans värva nya medlemmar.

Vi har alltid varit ganska bra på att beskriva varför vi behöver den nya medlemmen. Vi ska bli bättre på att beskriva vad den nya medlemmen erbjuds hos oss.

Och vi måste bestämma oss för varför vi värvar nya medlemmar. För mig är det självklart att vi inte värvar en medlem till en speciell ruta i organisationen. Vi vill växa och bli fler för att alla medlemmar ska kunna vara med och förändra samhället. I det stora eller i det lilla.

Jag gick med i partiet när jag pluggade på Stockholms Universitet. Jag fick helt enkelt frågan. 'Du pratar ju politik hela tiden – du måste komma med mig' sa en studiekompis. Och på den vägen är det. Mötet i det lilla förändrade faktiskt min livsbana. Den här kompisens personliga engagemang fångade upp mitt intressen för bostäder och miljöpolitik som var det jag brann mest för då.

Vår utmaning nu är densamma – kanalisera de enskilda möten till engagemang för verklig samhällsförändring!

Partivänner,

Om politik är att vilja måste vi kunna svara på vad vi vill. Vi ska ligga i framkant vad gäller politiskt kampanjarbete, vi ska utvärdera vad som fungerar och vi ska våga testa nya metoder. Men vi måste bli mer uthålliga.

Och vi måste bli mer konkreta när vi omsätter våra grundläggande värderingar i skarpa politiska förslag. Det är inte flest kampanjer eller sloganer som gör att vi vinner val. Som väljare genomskådar man politiskt korrekta självklarheter. Man vill ha substans. Vi behöver tydliga budskap om vad vi vill med Sverige – annars kommer ingen höra vad vi säger. Därför måste politik och organisation hänga ihop bättre och därför ska vi fortsätta den organisatoriska förändring av partiet som vi inlett. Ibrahim Baylan har visat prov på stort ledarskap när han efter valförlusten lett arbetet med att omorganisera partistyrelsen och

riksdagsgruppen. Omorganisationen var redan beslutad av partikongressen långt innan valresultatet i fjol. Men förlusten ställde saker på sin spets.

Den här svåra men nödvändiga omställningen är påbörjad – och måste fullföljas. Organisation och politik ska hålla ihop bättre och den regionala organisationen stärkas. Insikten om att det lokala arbetet med att forma politiken är en oumbärlig del i en folkrörelse är mycket viktig. Och tänk vilken inneboende kraft vi kan släppa loss om vi bättre kopplar formandet av den nationella oppositionspolitiken med folkrörelsearbetet runt om i landet. Låt säga att förskolan ska diskuteras i riksdagen. Och att vi genom partiorganisationen inför en sådan debatt går ut i samtal med föräldrar på förskolor i alla landets 290 kommuner och har med oss deras idéer in i utskottsarbetet och in i riksdagens kammare. Vilken kraft! Och med vilken legitimitet vi skulle kunna forma oppositionsarbetet!

I vårt parti ska man inte bara få möjlighet att påverka politiken utan också förkovra sig och växa och utvecklas som människa.

Partiets studieverksamhet behöver ses över från grunden. Att förstå sin omvärld är nödvändigt för att bli en rörelse som inte bara identifierar samhällsproblem utan också förmår presentera lösningar. Och ett av de viktigaste skälen till att bli medlem är att man vill lära sig mer. Här har vi som parti inte hängt med.

Vi behöver göra en ordentlig investering i utbildningsverksamheten i partiet. ABF:s förbundssekreterare Annika Nilsson har lett en utredning om vår studieverksamhet och kommer presentera en rad konkreta förslag som jag ser fram emot att ta del av.

Själv kommer jag föreslå det nyvalda verkställande utskottet att vi utser en särskild studieledare i VU som får ansvar för att studieverksamheten prioriteras och utvecklas.

Campus Bommersvik ska bli ett centrum för kvalificerad utbildning och kompetensutveckling. Genom samarbeten med kvalificerade utbildningsanordnare ska skräddarsydda utbildningar för förtroendevalda och anställda i partiet genomföras.

Tillsammans med SSU och LO drar vi redan i år igång en stor satsning på att

utbilda unga ledare. 500 deltagare under 30 år ska under de kommande åren få chans att fördjupa sina kunskaper och sina kontaktnät inom ramen för Bommersviksakademien.

Hela partiet ska bli en ideernas vapensmedja!

Partivänner,

Sverige har bara ett parti som står på löntagarnas sida och det heter Arbetarepartiet Socialdemokraterna.

Banden mellan Socialdemokratin och LO bygger på en värdegemenskap som varit till gagn inte bara för våra medlemmar utan för hela den svenska arbetsmarknadens funktionssätt och samhället i stort.

Det finns de som kallar LO för ett särintresse. Jag menar att LO har en särställning. Vi är två grenar på samma träd. Därför ska den facklig-politiska samverkan utvecklas – inte avvecklas. Jag ser med stort intresse fram emot den utredning som Ylva Thörn gör över hur den facklig-politiska samverkan ska utvecklas.

Jag kommer att bjuda in de tre fackliga centralorganisationerna LO, TCO och SACO. Syftet är att diskutera hur vi på ett kontinuerligt och strukturerat sätt kan få ta del av deras idéer om hur fler jobb kan skapas och arbetslivet utvecklas.

Partivänner vi har sannerligen mycket att göra,

Vi ska redan tidigt under mandatperioden förbereda oss för att undvika ytterligare ett misslyckande när det kommer till att sätta ihop våra listor inför nästa val. Om vi aspirerar på att vara en bred politisk rörelse måste det återspeglas också på våra listor.

I dagens riksdagsgrupp finns inte en enda ålderspensionär. Samtidigt blir Sveriges befolkning allt äldre. Det håller inte. Vi behöver bli fler äldre.

Men vi behöver framförallt bli fler yngre. Släppa fram en ny generation på ledande positioner som får möjlighet att ta ansvar, växa och prövas.

SSU har med rätta skällt ut partiet. Jag hoppas att du Jytte fortsätter vara en konstruktiv blåslampa på partiet fram till er kongress i augusti och att din efterträdare tar samma fight. Partiet behöver er mer än någonsin.

Detta är stora utmaningar, som kräver konkreta svar. Och vi måste ta oss an dem idag. Och ska vi klara allt detta måste vi tro på våra idéer och utstråla passion och glädje.

Eller, kortare uttryckt – engagemang!

Och det är det tredje området jag vill tala med er om. Självförtroende.

Vi har, inte bara de senaste åren utan det senaste decenniet, spelat defensivt.

Det måste bli ett slut på det.

Det är att förminska socialdemokratins idé att inte tro att jämlikhet, frihet och gemensamt ansvarstagande omfattas av så oerhört många fler än de som röstade på oss i det senaste valet.

Det finns de som ser en motsättning mellan att vilja vinna val och vara trogen sina värderingar.

Det där är trams.

Och jag skäms inte för att säga att vi måste fokusera på att vinna val. Inte för att vi vill ha makten för maktens skull utan för att vi vill genomföra våra idéer för Sverige.

Partivänner,

Vi ska slåss om varje röst och om varje mandat.

I varenda valkrets i alla Sveriges 21 län, 290 kommuner och 6063 valdistrikt.

Och vi ska söka förtroendet fast övertygade om att det går att vinna val med vår politik. Överallt. Ja, nästan i varje fall.

Det kan låta naivt, men tvärtom är jag realist. Jag inser att om vi ska vara hela Sveriges parti måste vi också söka förtroende hos alla dem som tror att Sverige blir starkare och individen friare om vi tar gemensamt ansvar för varandra, från norr till söder, från förorten till villaområdena.

Det finns de som kan vinna val på skrämsel – det kan aldrig vi. Vi måste erbjuda hopp om en ljusare framtid genom att bära en berättelse om att en annan samhällsutveckling är möjlig.

Jag vet att det är möjligt. Historien är full av fantastiska revanscher.

Jag kommer ihåg när Niel Kinnocks Labour förlorade valet mot Tories 1993 och Storbritannien såg ut att vara en evig bastion för Thatcherismen och dess arvtagare.

Labour räknades ut för alltid. Men de bröt ihop, och kom igen.

Jag var i USA när Al Gore förlorade mot Bush junior.

Då sa demokrater jag talade med att om vi inte vinner nu så vinner vi aldrig.

Demokraterna förlorade, bröt ihop och kom igen.

Man antog en strategi som kom att kallas The 50 State Strategy och såg till att ha en levande partiorganisation över hela landet. Det var en strategi som till slut ledde Barak Obama till Vita Huset.

Den gick ut på att inte ta något för givet och inte heller ge upp på förhand. Den krävde självförtroende. Det här partivänner tror jag är nyckeln.

Omtanke – som i omtanke om varandra i partiet.

Engagemang – som i insikt i att vi måste fortsatt utveckling av både politik och parti.

Självförtroende – som i orubblig tro på att våra idéer om jämlikhet, frihet och gemensamt ansvarstagande har sina bästa stunder framför sig.

Partivänner!

Vi har sedan vi samlades i fredags diskuterat de politiska delarna i partistyrelsens diskussionsunderlag ”Ett Sverige för morgondagen”. Jag tycker det har varit en bred och spännande diskussion. En diskussion som med all tydlighet visar att vi alla känner en stor otålighet att fortsätta vårt politiska utvecklingsarbete. För det handlar just om att fortsätta diskussionerna. Debatten är självfallet inte slut när vi skiljs i eftermiddag. Tvärtom. Nu ska vi fortsätta arbetet i våra partiföreningar, arbetarekommuner och partidistrikt. I höst samlas vi sedan till förtroenderåd för att ta tag i någon eller några politiska områden som vi särskilt behöver diskutera och utveckla. Jag ser framför mig att vi också utvecklar arbetsformerna för förtroenderådet och inte minsta avsätter mer tid för de viktiga politiska debatterna och diskussionerna. Enligt våra stadgar ska vi samlas till kongress året innan det är val till Riksdagen. Det innebär att nästa kongress är 2013. Det finns inget som säger att vi med automatik måste samlas till kongress just på hösten. Känner vi att det är bättre för tempot i vårt politiska utvecklingsarbete att samlas till kongress under våren så gör vi naturligtvis det.

Omtanke.

Allvar.

Självförtroende.

Vi har mycket att ta tag i partivänner. Nu sätter vi igång och jobbar!

Tack.

Taggar

2010-tal, 2011, Installationstal, Kvinna, Politiska tal, Socialdemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/carin-jamtin-installationstal-vid-valet-till-partisekreterare>